

ปัจจัยในการพิจารณาขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุน สำหรับวิสาหกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อมในประเทศไทย กรณีศึกษาภาคบริการธุรกิจท่องเที่ยว
Factors in Considering Loan Applications from Venture Capital for Small and
Medium Enterprises in Thailand a Case Study of The Tourism Business
Service Sector

มนัสนันท์ งามขำ¹ และศิริพร แพรศรี²

(Manussanun Ngamkhum and Siriporn Praesri)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อการตัดสินใจขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุน สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย กรณีศึกษาภาคบริการธุรกิจท่องเที่ยว 2) ศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยในการพิจารณาขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุน สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการพิจารณาขอสินเชื่อกับการตัดสินใจขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุน สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย กรณีศึกษาภาคบริการธุรกิจท่องเที่ยว การดำเนินการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการ SMEs ในประเทศไทยที่เป็นธุรกิจหลักของภาคบริการท่องเที่ยว ได้แก่ โรงแรม ที่พัก ภัตตาคาร ร้านอาหาร ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก จำนวน 400 ราย โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยใช้สถิติ การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1. ปัจจัยประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจ และวงเงินที่ต้องการขอสินเชื่อ มีผลต่อการตัดสินใจขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุน แตกต่างกัน 2. กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการพิจารณาขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับดังนี้ 2.1 ด้านผู้ประกอบการและทีมบริหาร 2.2 ด้านลักษณะสินค้าและบริการ 2.3 ด้านลักษณะการตลาด และ 2.4 ด้านลักษณะการเงิน

1 คณะบริหารธุรกิจและนิเทศศาสตร์ วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยพะเยา กรุงเทพมหานคร 10330

College of Management University of Phayao, Bangkok 10330

2 ประธานหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยพะเยา กรุงเทพมหานคร 10330

Chairperson of M.B.A. Program, College of Management University of Phayao, Bangkok 10330

Corresponding author: manusanun_ng@hotmail.com

3. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการพิจารณาขอสินเชื่อกับการตัดสินใจขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุน พบว่า ปัจจัยในการพิจารณาขอสินเชื่อ ได้แก่ ด้านผู้ประกอบการและทีมบริหาร ด้านลักษณะสินค้าและบริการ ด้านลักษณะการตลาด และด้านลักษณะการเงิน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ธุรกิจเงินร่วมลงทุน ภาคบริการธุรกิจท่องเที่ยว

ABSTRACT

This research aimed to 1) study demographic factors which affect the decision to request loans from Venture Capital Business for small and medium sized enterprises in Thailand. A case study of the tourism business service. 2) study the level of important of factors in considering Loan applications from Venture Capital Business for small and medium sized enterprises in Thailand. A case study of the tourism business service. 3) study the relation between the factors in considering Loan applications and the decision to request loans from Venture Capital Business for small and medium sized enterprises in Thailand.

This research is qualitative research. The sample for this research is SMEs entrepreneurs from the Tourism Industry in Thailand such as hotels, accommodations, restaurants, Travel Agents in Thailand. The techniques that were used for this study is convenience sampling. The sample was 400 SMEs entrepreneurs from the Tourism Industry in Thailand by using the questionnaire to collect the data. The statistical techniques that used to be analyzed for this research are frequency, percentage, means and standard deviation, hypothesis testing. The research hypothesis used T-test, One-way ANOVA or F-test and Pearson's correlation coefficient for analyzing.

The research results were as follows: 1. Demographic factors are male age education level experience to run business and total amount to request loans. These factors will affect for considering Loan applications differently. 2. The samples' perceived important levels of factors in considering Loan applications from Venture Capital Business which overall are moderate. The order will be 2.1 Entrepreneurship and management team 2.2 product and service characteristics 2.3 Marketing characteristics and 2.4 Financial characteristics. 3. The result of analysis by using Pearson's correlation coefficient is that factors in considering Loan applications which are Entrepreneurs and Management Team Products and Services

Characteristics Marketing Characteristics and Financial Characteristics had relationship with the decision to apply from Venture Capital Business which is statistically significant at the .05 level.

Keywords: small and medium enterprises, venture capital, tourism business service

Article history: Received 6 January 2021

Revised 18 March 2021

Accepted 22 March 2021

SIMILARITY INDEX = 2.86 %

1. บทนำ

สถานการณ์โลกในยุคปัจจุบัน ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้การดำเนินธุรกิจเปลี่ยนแปลงไปค่อนข้างมาก ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทางด้านข้อมูลข่าวสารและทางการเงิน ดังนั้น รัฐบาลในหลายประเทศรวมถึงประเทศไทย จึงมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises : SMEs) ให้เติบโตและสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ของไทย ถือเป็นกลไกที่สำคัญอย่างยิ่งในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและเป็นแหล่งจ้างงานที่สำคัญของประเทศ และมีปัจจัยเอื้อต่อการดำเนินธุรกิจสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เป็นอย่างมาก ในด้านการสนับสนุนทางการเงินของภาครัฐและธนาคารพาณิชย์ นโยบายภาครัฐที่ยกระดับให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เป็นวาระแห่งชาติ พร้อมสนับสนุนแหล่งเงินทุนทางเลือกที่เหมาะสมสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ได้แก่ การจัดตั้งธุรกิจเงินร่วมลงทุน (Venture Capital) เพื่อเป็นทางเลือกให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่มีนวัตกรรม มีการใช้เทคโนโลยีในระดับสูง เพื่อสร้างมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ (สำนักงานวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2560) ปัจจัยที่ธุรกิจเงินร่วมลงทุนใช้พิจารณาให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ได้แก่ ด้านผู้ประกอบการและทีมบริหาร ด้านลักษณะสินค้าและบริการ ด้านลักษณะการตลาด ด้านลักษณะการเงิน (MacMillan Siegel & Narasimha, 1985)

จากการสำรวจพบว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) มากกว่าร้อยละ 80 เผชิญกับปัญหาด้านการเข้าถึงแหล่งเงินทุนแบบดั้งเดิมไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ปัญหาและอุปสรรคในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) มีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย เช่น ไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน เงื่อนไขการชำระหนี้ แผนธุรกิจ ประวัติธุรกรรมทางการเงิน และการรับประกันรายได้ในอนาคต ปัจจุบันวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สร้างมูลค่าต่อเศรษฐกิจของไทยเป็นอย่างมาก พบว่าในปี 2561 มูลค่าของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในประเทศไทย มีมูลค่าเกือบ 5 ล้านล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 43 ของ GDP รวมทั้งประเทศ และมีการเติบโตประมาณร้อยละ 5 มีจำนวน

ผู้ประกอบการประมาณ 3 ล้านราย ส่งผลให้เกิดการจ้างงานกว่า 10 ล้านคน (สถาบันวิจัยเศรษฐกิจป๋วย อึ๊งภากรณ์, 2560) จากข้อมูลศูนย์วิจัยกสิกรไทย พบว่าในช่วง 4-5 ปีที่ผ่านมา วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภาคบริการธุรกิจท่องเที่ยวของไทยยังคงเติบโตอย่างต่อเนื่อง เป็นผลจากการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ จากนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ของภาครัฐ จากการเติบโตของ E-commerce และรายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยดูจากสถิตินักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาไทย ในปี 2561 ตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติเติบโตประมาณร้อยละ 7.1 (38.1 ล้านคน) สร้างรายได้ประมาณ 2.20 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.9-8.9 จากปีก่อน (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2562) นับเป็นโอกาสที่ดีของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภาคบริการธุรกิจท่องเที่ยวในการปรับตัวให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ทั้งในด้านพฤติกรรมในการท่องเที่ยวและการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่เปลี่ยนรูปแบบจาก ออฟไลน์ มาสู่ ออนไลน์ เนื่องจากการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารทำได้สะดวกและรวดเร็วขึ้น

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น เป็นเรื่องที่น่าสนใจ ทำให้เห็นความสำคัญในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในประเทศไทย ภาคบริการธุรกิจท่องเที่ยว ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัย เรื่องปัจจัยในการพิจารณาขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุน สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย ที่เป็นธุรกิจหลักของภาคบริการท่องเที่ยว ได้แก่ ธุรกิจโรงแรม ที่พัก ภัตตาคาร ร้านอาหาร ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2561) เพื่อเป็นแนวทางในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน และเตรียมความพร้อมก่อนการขอสินเชื่อของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เพื่อเป็นการลดปัญหาและอุปสรรคให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และเพื่อปรับปรุงพัฒนาข้อกำหนด กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับการขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อการตัดสินใจขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุน สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย กรณีศึกษาภาคบริการธุรกิจท่องเที่ยว
2. เพื่อศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยในการพิจารณาขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุน สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย กรณีศึกษาภาคบริการธุรกิจท่องเที่ยว
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการพิจารณาขอสินเชื่อกับการตัดสินใจขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุน สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย กรณีศึกษาภาคบริการธุรกิจท่องเที่ยว

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามประเด็นต่อไปนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับธุรกิจเงินร่วมลงทุน

ธุรกิจเงินร่วมลงทุน (Venture Capital) หมายถึง เงินลงทุนที่ธุรกิจเงินร่วมลงทุนนำไปลงทุนในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีศักยภาพในการเติบโตสูง โดยจะลงทุนเหมือนเป็นหุ้นส่วนกับเจ้าของกิจการ พร้อมให้คำปรึกษาด้านการเงิน และด้านการดำเนินงานต่าง ๆ มีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอน เพื่อให้ธุรกิจเติบโตได้อย่างรวดเร็ว พร้อมทั้งจะจดทะเบียนเป็นบริษัทมหาชนในตลาดหลักทรัพย์ เพื่อให้ธุรกิจเงินร่วมลงทุนได้ถอนการลงทุน ผ่านการขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ หรือขายคืนให้กับเจ้าของเดิมในราคาที่ตกลงกันไว้ (สำนักงานวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2560) ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ MacMillan Siegel & Narasimha (1985) ได้ทำการศึกษาในเรื่อง บริษัทจัดการเงินร่วมลงทุนที่ลงทุนในบริษัทสตาร์ทอัพ (startup) ที่อยู่ในช่วง Later-stage นั้นมีเกณฑ์ในการพิจารณาอย่างไรแล้วให้น้ำหนักกับสิ่งใดเป็นสำคัญ ได้กล่าวว่า เกณฑ์ที่บริษัทจัดการเงินร่วมลงทุนใช้ในการพิจารณาประกอบด้วย 1) บุคลิกของผู้ประกอบการ 2) ประสบการณ์ของผู้ประกอบการ 3) ลักษณะของสินค้าหรือบริการ 4) ลักษณะของตลาด และ 5) ลักษณะการเงิน พบว่า บริษัทจัดการเงินร่วมลงทุนที่อยู่ใน National Venture Capital Association ของสหรัฐอเมริกาว่า 40% ให้ความสำคัญกับบุคลิกของผู้ประกอบการ โดยผู้ประกอบการนั้นจะต้องเป็นผู้ที่ใส่ใจในรายละเอียดต่าง ๆ และมีทักษะในการประเมินความเสี่ยง จากนั้นจึงพิจารณาในด้านของสินค้าหรือบริการ และการตลาด เป็นลำดับถัดไป และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Zhang, 2012) ได้กล่าวว่า เกณฑ์ที่บริษัทจัดการเงินร่วมลงทุนในประเทศจีนใช้ในการพิจารณาบริษัทสตาร์ทอัพ (startup) และ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ผลวิจัยพบว่า บริษัทจัดการเงินร่วมลงทุนส่วนใหญ่ในประเทศจีนนั้นจะพิจารณาจากเกณฑ์ต่าง ๆ เหล่านี้ 1) ทางด้านการบริหารจัดการจะพิจารณาในเรื่อง ศักยภาพในการบริหารจัดการ แผนงานและหน้าที่ความรับผิดชอบของพนักงาน ค่าตอบแทนที่พนักงานได้รับ และ การจัดการข้อมูลและการรายงาน 2) ด้านการดำเนินงานจะพิจารณาในเรื่อง แผนการหารายได้และแผนการสร้างผลกำไร การจัดการค่าใช้จ่าย แผนการดำเนินงาน และ กระบวนการผลิตที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ 3) ด้านกลยุทธ์จะพิจารณาในเรื่องแนวโน้มของตลาด ตำแหน่งการแข่งขันในตลาด กลยุทธ์การเติบโต และการจัดการลูกค้า 4) ด้านการติดต่อทางธุรกิจจะพิจารณาในเรื่อง การตระหนักถึงคุณค่า การเข้าซื้อกิจการ และกลยุทธ์ในการออกจากตลาด 5) ทางด้านต้นทุนจะพิจารณาในเรื่องต้นทุนทางการเงิน อัตราส่วนรายรับรายจ่าย และ โครงสร้างของสินทรัพย์

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises : SMEs) หมายถึง กลุ่มธุรกิจ 3 กลุ่ม ได้แก่ กิจการการผลิต กิจการค้าส่งและค้าปลีก กิจการบริการ มีมูลค่าของสินทรัพย์ และการจ้างงานตามเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง (สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2550) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ถือเป็นกลุ่มธุรกิจที่มีความหลากหลาย ทั้งในด้านขนาด คือ ตั้งแต่ขนาดเล็ก

แบบร้านค้า เจ้าของคนเดียว ผู้ให้บริการ ผู้ส่งออกไปจนถึงผู้ผลิตชิ้นส่วนให้กับบริษัทขนาดใหญ่ และด้านระดับ การเติบโตของธุรกิจ รูปแบบการจัดตั้งกิจการ ตลอดจนระดับความรู้ของเจ้าของธุรกิจ ในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งเน้น ศึกษา วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่เป็นธุรกิจบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว พิจารณา เฉพาะธุรกิจหลักของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ได้แก่ โรงแรม ที่พัก ภัตตาคาร ร้านอาหาร ธุรกิจนำเที่ยวและ มัคคุเทศก์ ในปี 2560 พบว่ามีจำนวนสถานประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในธุรกิจ หลัก จำนวน 373,398 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.2 ของจำนวนสถานประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อม (SMEs) ทั้งหมดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2561)

2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (Tourism Industry) หมายถึง การประกอบกิจกรรมด้วยการนำปัจจัย การผลิตต่าง ๆ มาผลิต การบริการอย่างใดอย่างหนึ่งด้านการท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดความสะดวกสบายหรือ ความพึงพอใจ ให้แก่นักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะผลิตสินค้า และบริการผสมกัน แต่ส่วนใหญ่จะผลิตการบริการที่ไม่มีตัวตนมากกว่า โดยจะปรากฏให้เห็นในลักษณะของ คุณค่าทางจิตใจที่นักท่องเที่ยวจะได้รับ เช่น ความพึงพอใจ ความสุข และความไม่ประทับใจ เป็นต้น (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548) ดังนั้นจึงทำให้เกิดธุรกิจเชื่อมโยงบริการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จากการวิจัยของ (กองเงิน สุทธิพิทักษ์, 2550) ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ไทย พบว่า มีนักวิชาการบางท่านเรียกอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมการบริการ (Hospitality Industry) ทั้งนี้เพราะในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวประกอบด้วยธุรกิจการให้บริการ อำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวหลายประเภท ได้แก่ ธุรกิจที่พัก เช่น ธุรกิจโรงแรม (Hotel) ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม เช่น ธุรกิจอาหารบุฟเฟต์ (Buffet) ธุรกิจจำหน่ายของที่ระลึก ธุรกิจบริการการท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ (Tour Guide)

2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ที่ใช้พิจารณาขอสินเชื่อ

สินเชื่อ หมายถึง ความเชื่อถือและไว้วางใจระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย ในการที่จะให้สินค้าหรือบริการ หรือเงินจำนวนหนึ่งไปใช้ก่อน โดยมีสัญญากำหนดเงื่อนไข และเงื่อนไขการชำระคืนในอนาคต บุคคล 2 ฝ่าย ที่กล่าวถึงนั้นอาจมีการติดต่อกันเป็นรายบุคคล กลุ่มบุคคลหรือนิติบุคคลหรือระหว่างกันก็ได้ และสิ่งที่ฝ่ายผู้ให้ สินเชื่อจะต้องรับภาระต่อมา คือ ความเสี่ยงด้านสินเชื่อนอกจากจะต้องตั้งอยู่บนรากฐานของความเชื่อถือแล้ว ยังต้องอาศัยหลักประกันซึ่งอาจเป็นได้ทั้งบุคคลหรือหลักทรัพย์ที่จะนำมาใช้เพื่อลดความเสี่ยงด้วย (ดารณี พุทธ วิบูลย์, 2543) การพิจารณาให้สินเชื่อของธนาคารหรือสถาบันการเงินทั้งไทยและต่างประเทศมีหลักเกณฑ์ คล้ายๆกัน โดยทั่วไปจะใช้หลักเกณฑ์ในการพิจารณาสินเชื่อของผู้ขอู้ก่อนจะอนุมัติสินเชื่อ หลักนโยบาย 5C's ที่มักจะถูกใช้เป็นหลักในการประเมินเครดิตของผู้ขอสินเชื่อ ประกอบด้วย 1. บุคลิกลักษณะ อุปนิสัย (Character) 2. ความสามารถในการชำระหนี้ (Capacity) 3. เงินทุน (Capital) 4. หลักประกัน (Collateral) 5. เงื่อนไขของสินเชื่อ (Conditions) (จิตาภา นิ่มน้อย, 2555)

2.5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจขอสินเชื่อ

การตัดสินใจ (Decision making) หมายถึง การตัดสินใจเลือกแนวทางปฏิบัติที่ต้องการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือหลายสิ่งให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ มักจะเกิดจากการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่ซับซ้อน เพื่อหาวิธีแก้ไข ผู้วินิจฉัยจะต้องตัดสินใจเลือกปฏิบัติตามแนวทางที่ดีที่สุด ซึ่งมีมากกว่าหนึ่งทางเลือกเสมอ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์กร (สมคิด บางโม, 2548) กระบวนการตัดสินใจ มีขั้นตอนดังนี้ การกำหนดปัญหาและวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา ลำดับถัดไปกำหนดทางเลือกต่าง ๆ ที่จะใช้แก้ปัญหา ผู้บริหารทำการประเมินผลทางเลือกต่าง ๆ ที่ได้กำหนด จากนั้นจึงทำการประเมินผลทางเลือกต่าง ๆ ซึ่งเป็นแนวทางการนำปัญหาไปสู่การแก้ไข และทำการตัดสินใจเลือกที่เหมาะสมที่สุด จากนั้นจึงนำผลการตัดสินใจสู่การปฏิบัติและประเมินผลไปสู่ขั้นตอนสุดท้าย (ชนงกรณ์ กุณพลบุตร, 2547)

ปัจจัยในการตัดสินใจขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุน ได้แก่ ด้านเงื่อนไขการขอสินเชื่อ ด้านอัตราดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียม ด้านช่องทางในการติดต่อขอสินเชื่อ ด้านการส่งเสริมสินเชื่อของธุรกิจเงินร่วมลงทุน ด้านการให้บริการของพนักงาน ด้านสถานที่ในการติดต่อขอสินเชื่อ ด้านกระบวนการขอสินเชื่อ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดส่วนประสมการตลาดสำหรับธุรกิจบริการของ ศาสตราจารย์ฟิลลิป คอตเลอร์ (Kotler, 2009) ได้กล่าวว่า ส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix) หรือ 7P's หมายถึงเครื่องมือทางการตลาดที่นำมาใช้เพื่อสร้างความพึงพอใจและตอบสนองความต้องการของลูกค้ากลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย 1. ด้านผลิตภัณฑ์ (Product) 2. ด้านราคา (Price) 3. ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย (Place) 4. ด้านการส่งเสริมการตลาด (Promotion) 5. ด้านบุคคล (People) 6. ด้านลักษณะทางกายภาพ (Physical Evidence and Presentation) 7. ด้านกระบวนการ (Process) ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการ SMEs ในประเทศไทย ภาคบริการธุรกิจท่องเที่ยว ให้ความสำคัญกับการตัดสินใจขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุน ในด้านกระบวนการในการขอสินเชื่อมากที่สุด รองลงมา ด้านเงื่อนไขการขอสินเชื่อ ในเรื่องของ วงเงินกู้ที่ได้รับตรงตามวัตถุประสงค์ มีขั้นตอนไม่ยุ่งยากซับซ้อน สะดวกและรวดเร็ว มีอัตราดอกเบี้ยพิเศษ มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ณัฐพงษ์ ศรีวิวัฒน์, 2556) ที่พบว่า ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์มีความสำคัญมาก โดยเฉพาะวงเงินสินเชื่อที่ได้รับตรงกับความต้องการ ด้านราคาในเรื่องอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสม ด้านการส่งเสริมการตลาดในเรื่องการมีโฆษณาผ่านสื่อต่าง ๆ ก็มีอิทธิพลต่อการใช้บริการสินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสิน สาขามะลิวัลย์ จังหวัดขอนแก่น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (สกล ช่อม, 2551) พบว่า ปัจจัยด้านราคาในเรื่องของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสินเชื่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของลูกค้าธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาในจังหวัดสมุทรสาคร มากที่สุด

จากแนวคิดเกี่ยวกับส่วนประสมการตลาดบริการ (7P's) หมายถึง ตัวแปรทางการตลาดที่ควบคุมได้เพื่อตอบสนองความต้องการแก่ผู้บริโภค โดยมีส่วนประสมการตลาดเป็นตัวสื่อสารข้อมูลระหว่างผู้ขายและผู้ซื้อที่มีศักยภาพเพื่อชักจูงทัศนคติและพฤติกรรมในการซื้อส่วนประสมการตลาด ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของแนวคิดส่วนประสมการตลาดบริการ (7P's) จึงนำมากำหนดเป็นกลยุทธ์ในการตัดสินใจขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุน เพื่อเป็นแนวทางให้กับธุรกิจเงินร่วมลงทุนและผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและ

ขนาดย่อมในประเทศไทย กรณีภาคบริการธุรกิจท่องเที่ยว ให้มีความพร้อมในการให้บริการและผู้ประกอบการ SMEs ประสบความสำเร็จในการตัดสินใจขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุน

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จงธิดาพา นิตยัณรา (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสินเชื่อธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างด้านลักษณะประชากรศาสตร์ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 41 - 50 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี รายได้สูงสุดเฉลี่ยต่อเดือน 100,001 - 300,000 บาท ด้านประเภทธุรกิจส่วนใหญ่คือธุรกิจค้าปลีก ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ 3 - 5 ปี ลักษณะการประกอบธุรกิจ ส่วนใหญ่ดำเนินธุรกิจแบบเจ้าของคนเดียว ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ให้ความสำคัญต่อยุทธศาสตร์ส่วนประสมการตลาด บริการสินเชื่อธุรกิจระดับมากที่สุด และกลุ่มตัวอย่างด้านลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ และประเภทการดำเนินธุรกิจที่แตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสินเชื่อธุรกิจที่ต่างกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสินเชื่อของผู้ประกอบการ SMEs พบว่า ปัจจัยส่วนประสมการตลาดบริการ ด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสินเชื่อธุรกิจของผู้ประกอบการ (SMEs) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

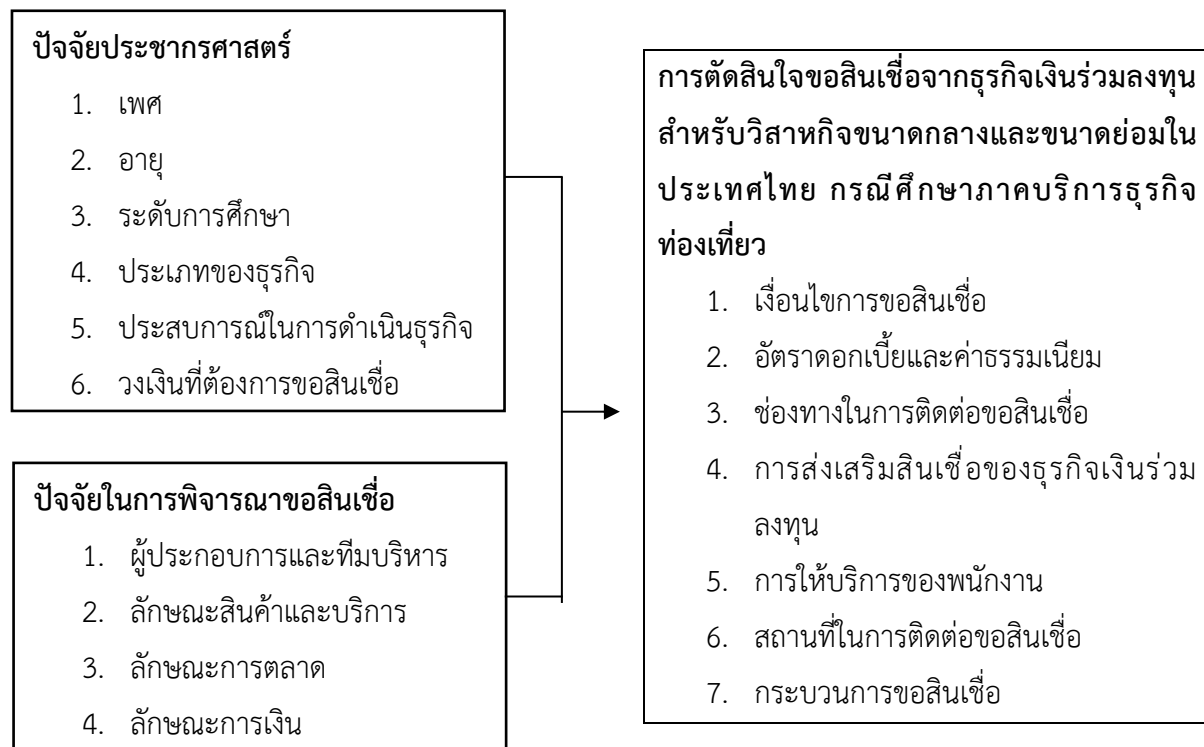
สุรศักดิ์ อำนวยประวิทย์ (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “กลยุทธ์การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ด้านผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จะต้องปรับปรุงการจัดการภายในองค์กรอย่างจริงจัง รวมถึงการปรับปรุงด้านระบบบัญชีและการเงิน ผู้ประกอบการในอนาคต และจะต้องรักษาวินัยทางการเงิน ไม่นำเงินไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ของการดำเนินธุรกิจ ด้านธนาคารพาณิชย์ จะต้องปรับเปลี่ยนขั้นตอนการวิเคราะห์สินเชื่อให้รวดเร็วยิ่งขึ้น และควรที่จะเข้าร่วมกับโครงการของภาครัฐ เพื่อสนับสนุนเงินทุนให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ได้ง่ายขึ้น รวมถึงการจัดอบรมหลักสูตรทางการเงินและบัญชีให้แก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เพื่อให้ผู้ประกอบการมีความรู้ในระบบการเงินและบัญชีที่ถูกต้อง ถูกต้อง จะทำให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น ด้านภาครัฐ หน่วยงานของรัฐ เช่น ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ต้องให้การสนับสนุนเงินทุนกับผู้ประกอบการโดยตรง แต่ในอดีตที่ผ่านมาผู้ประกอบการขนาดย่อม มักจะไม่ได้รับการสนับสนุนเงินทุนจาก พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ในทางปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ธนาคารมักจะพิจารณาสินเชื่อให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่แข็งแกร่งแล้ว เนื่องจากผู้บริหารของธนาคารอาจจะกลัวปัญหาด้านหนี้เสีย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ปัจจัยในการพิจารณาขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุน สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย กรณีศึกษาภาคบริการธุรกิจท่องเที่ยว ผู้วิจัยได้ศึกษาทบทวนวรรณกรรม แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยในการพิจารณาขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุน และศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องจนสามารถนำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดได้ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษา คือ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในประเทศไทย ที่เป็นธุรกิจหลักของภาคบริการท่องเที่ยว ได้แก่ โรงแรม ที่พัก ภัตตาคาร ร้านอาหาร ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ จำนวน 400 ราย โดยผู้วิจัยได้กำหนดระดับความเชื่อมั่นเท่ากับร้อยละ 95 และระดับความคลาดเคลื่อนยอมรับได้ไม่เกิน 0.05 โดยผู้วิจัยได้คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมตามตารางสูตรของ Yamane (1973)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาเรื่อง "ปัจจัยในการพิจารณาขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุน สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย กรณีศึกษาภาคบริการธุรกิจท่องเที่ยว" เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก จากแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ใช้มาทดสอบหาความเชื่อมั่นกับธุรกิจที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ราย โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ปรากฏว่าได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาเท่ากับ 0.875 จากเกณฑ์ที่กำหนดค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (ยุทธ ไกยาวรรณ, 2552) ถือว่าค่าที่ได้เพียงพอและเป็นที่ยอมรับทางสถิติ

โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยลักษณะของคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (multiple choice) ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทของธุรกิจ ประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจ วงเงินที่ต้องการขอสินเชื่อ จำนวน 6 ข้อ ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยในการพิจารณาขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย ได้แก่ ด้านผู้ประกอบการและทีมบริหาร ด้านลักษณะสินค้าและบริการ ด้านลักษณะตลาด ด้านลักษณะการเงิน จำนวน 16 ข้อ ส่วนที่ 3 ข้อมูลปัจจัยในการตัดสินใจขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย ได้แก่ ด้านเงื่อนไขการขอสินเชื่อ ด้านอัตราดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียม ด้านช่องทางในการติดต่อขอสินเชื่อ ด้านการส่งเสริมสินเชื่อของธุรกิจเงินร่วมลงทุน ด้านการให้บริการของพนักงาน ด้านสถานที่ในการติดต่อขอสินเชื่อ ด้านกระบวนการขอสินเชื่อ จำนวน 28 ข้อ โดยลักษณะของแบบสอบถามใช้ประเภทมาตรวัด (Likert's scale) ซึ่งในแต่ละคำถามจะมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด (สุมิตรา ศรีสุชาติ, 2550)

3.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้วิจัยทำการประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปด้วยวิธีการทางสถิติ โดยข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์และเสนอผลการศึกษาโดยเสนอเป็นข้อมูลเชิงพรรณนาและเชิงอนุมาน ดังนี้ 1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) เพื่อใช้พรรณนาลักษณะของกลุ่มตัวอย่างจากปัจจัยประชากรศาสตร์ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) 2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) เพื่อใช้ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ดังนี้ 1. การทดสอบที่ใช้วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe') สำหรับตัวแปรอิสระที่มี 2 กลุ่ม ได้แก่ ปัจจัยประชากรศาสตร์ ในด้านเพศ ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย ภาคบริการธุรกิจท่องเที่ยวที่มีผลต่อการพิจารณาขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุน 2. สถิติ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ใช้วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยสำหรับตัวแปรอิสระมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทของธุรกิจ ประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจ วงเงินที่ต้องการขอสินเชื่อ ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย ภาคบริการธุรกิจท่องเที่ยวที่มีผลต่อการ

พิจารณาขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุน 3. การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product-moment correlation) (Hinkle, 1998)

4. ผลการวิจัย

4.1 ข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 53.25) มีอายุระหว่าง 30-39 ปี (ร้อยละ 48.75) มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า (ร้อยละ 80.00) ประเภทของธุรกิจ เป็นโรงแรม ที่พัก (ร้อยละ 38.25) มีประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจ 7-9 ปี (ร้อยละ 42.75) และวงเงินที่ต้องการขอสินเชื่อน้อยกว่า 3 ล้านบาท (ร้อยละ 55.50)

ตารางที่ 1 สรุปผลปัจจัยประชากรศาสตร์ของผู้ประกอบการ SMEs ในประเทศไทย กับการตัดสินใจขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุน

การตัดสินใจ ขอสินเชื่อจากธุรกิจ เงินร่วมลงทุน	ปัจจัยประชากรศาสตร์					
	เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	ประเภทของธุรกิจ	ประสบการณ์ ในการดำเนิน ธุรกิจ	วงเงินที่ต้องการ ขอสินเชื่อ
ด้านเงื่อนไขการขอ สินเชื่อ	t = 1.620	F = 14.406	F = 20.609	F = 2.055	F = 21.172	F = 22.658
	(Sig. = .106)	(Sig. = .000*)	(Sig. = .000*)	(Sig. = .106)	(Sig. = .000*)	(Sig. = .000*)
ด้านอัตราดอกเบี้ยและ ค่าธรรมเนียม	t = 0.151	F = 11.463	F = 2.140	F = 12.051	F = 10.498	F = 1.846
	(Sig. = .880)	(Sig. = .000*)	(Sig. = .119)	(Sig. = .000*)	(Sig. = .000*)	(Sig. = .138)
ด้านช่องทางในการ ติดต่อขอสินเชื่อ	t = 0.627	F = 5.212	F = 3.544	F = 7.556	F = 2.845	F = 8.729
	(Sig. = .531)	(Sig. = .002*)	(Sig. = .030*)	(Sig. = .000*)	(Sig. = .038*)	(Sig. = .000*)
ด้านการส่งเสริม สินเชื่อของธุรกิจ เงินร่วมลงทุน	t = 0.326	F = 11.120	F = 8.298	F = 11.520	F = 13.402	F = 11.802
	(Sig. = .744)	(Sig. = .000*)	(Sig. = .000*)	(Sig. = .000*)	(Sig. = .000*)	(Sig. = .000*)
ด้านการให้บริการของ พนักงาน	t = -0.859	F = 4.691	F = 1.093	F = 9.672	F = 5.010	F = 1.466
	(Sig. = .391)	(Sig. = .003*)	(Sig. = .336)	(Sig. = .000*)	(Sig. = .002*)	(Sig. = .223)
ด้านสถานที่ในการ ติดต่อขอสินเชื่อ	t = 0.689	F = 7.036	F = 14.823	F = 3.290	F = 48.077	F = 14.411
	(Sig. = .491)	(Sig. = .000*)	(Sig. = .000*)	(Sig. = .021*)	(Sig. = .000*)	(Sig. = .000*)
ด้านกระบวนการใน การขอสินเชื่อ	t = 1.830	F = 9.778	F = 6.808	F = 6.223	F = 34.508	F = 19.452
	(Sig. = .068)	(Sig. = .000*)	(Sig. = .001*)	(Sig. = .000*)	(Sig. = .000*)	(Sig. = .000*)
รวม	t = 1.992	F = 4.696	F = 11.999	F = 0.474	F = 16.583	F = 17.424
	(Sig. = .047*)	(Sig. = .003*)	(Sig. = .000*)	(Sig. = .700)	(Sig. = .000*)	(Sig. = .000*)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจ และวงเงินที่ต้องการขอสินเชื่อ มีผลต่อการตัดสินใจขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุนที่ แตกต่างกันไป

4.2 กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับปัจจัยในการพิจารณาขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุน ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 โดยจำแนกเป็นรายด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้ดังนี้ ผู้ประกอบการและทีมบริหาร (ค่าเฉลี่ย 3.86) ลักษณะสินค้าและบริการ (ค่าเฉลี่ย 3.37) ลักษณะการตลาด (ค่าเฉลี่ย 3.32) และลักษณะการเงิน (ค่าเฉลี่ย 3.30)

4.3 ปัจจัยการตัดสินใจขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุน ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 โดยจำแนกเป็นรายด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้ดังนี้ ด้านกระบวนการในการขอสินเชื่อ (ค่าเฉลี่ย 3.86) ด้านเงื่อนไขการขอสินเชื่อ (ค่าเฉลี่ย 3.81) ด้านการส่งเสริมสินเชื่อของธุรกิจเงินร่วมลงทุน (ค่าเฉลี่ย 3.41) ด้านการให้บริการของพนักงาน (ค่าเฉลี่ย 3.37) ด้านช่องทางในการติดต่อขอสินเชื่อ (ค่าเฉลี่ย 3.24) ด้านอัตราดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียม (ค่าเฉลี่ย 3.20) ด้านสถานที่ในการติดต่อขอสินเชื่อ (ค่าเฉลี่ย 3.18)

4.4 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการพิจารณาขอสินเชื่อกับการตัดสินใจขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุน ภาพรวมมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับต่ำในทิศทางเดียวกันที่ 0.227 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเรียงลำดับความสัมพันธ์ (r) จากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ด้านผู้ประกอบการและทีมบริหาร ($r = 0.259$) ด้านลักษณะสินค้าและบริการ ($r = 0.229$) ด้านลักษณะการเงิน ($r = 0.194$) ด้านลักษณะการตลาด ($r = 0.111$) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการพิจารณาขอสินเชื่อกับการตัดสินใจขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุน

ตัวแปรที่ศึกษา	การตัดสินใจขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุน		
	Pearson's (r)	Sig.	ระดับความสัมพันธ์
ด้านผู้ประกอบการและทีมบริหาร	0.259	.000*	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
ด้านลักษณะสินค้าและบริการ	0.229	.000*	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
ด้านลักษณะการเงิน	0.194	.000*	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
ด้านลักษณะการตลาด	0.111	.027*	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
รวม	0.227	.000*	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1. สรุปและอภิปรายผล

1. ปัจจัยประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อการตัดสินใจขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจ และวงเงินที่ต้องการขอสินเชื่อ แตกต่างกันไป มีผลต่อการตัดสินใจขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุนที่แตกต่างไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จงจิตาพา นิตยัณรา (2561) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสินเชื่อธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ ที่แตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกใช้บริการสินเชื่อธุรกิจที่แตกต่างไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเป็นเพราะว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชายและเพศหญิงมีขนาดใกล้เคียงกัน และต้องการเงินลงทุนเพื่อใช้หมุนเวียนในธุรกิจเหมือนกัน ในเรื่องของช่วงอายุ มีบทบาทสำคัญต่อการตัดสินใจขอสินเชื่ออย่างมาก จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการ SMEs มีอายุระหว่าง 30-39 ปี ซึ่งจะต้องมีการตัดสินใจอย่างรอบคอบในการดำเนินธุรกิจ เพื่อให้ประสบความสำเร็จ โดยระดับการศึกษานั้น เป็นเพียงคุณสมบัติของผู้ประกอบการที่แสดงถึงความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ ถึงผู้ประกอบการจะมีการศึกษาระดับใด ย่อมต้องการบริการทางการเงินที่สอดคล้องและตรงกับความต้องการทางธุรกิจ ทั้งในเรื่องของประสบการณ์ในการดำเนินงาน และวงเงินที่ต้องการขอสินเชื่อเช่นกัน ในส่วนของประเภทธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) แตกต่างกันไป มีผลต่อการตัดสินใจขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ธุรกิจโรงแรม ที่พัก ที่เป็นสัดส่วนของธุรกิจมีจำนวนมากกว่าธุรกิจในภาคอื่น ๆ มีสัดส่วนการขยายตัวทางเศรษฐกิจเป็นอันดับสูงสุดของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ทั้งหมด (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562) สอดคล้องกับงานวิจัยของ โสรญา เพชรานนท์ (2561) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผู้ประกอบการ sme ในการเลือกใช้บริการสินเชื่อของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย (SME Bank) สาขาทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่า ประเภทธุรกิจ ระยะเวลาในการดำเนินการธุรกิจ ลักษณะธุรกิจ และประเภทวงเงินสินเชื่อที่ต่างกัน มีผลต่อการเลือกใช้บริการสินเชื่อ ไม่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับ ละออง มังตะการ (2561) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกใช้บริการทางการเงินด้านสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ไทยของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจค้าส่ง ค้าปลีก รองลงมาเป็นธุรกิจการให้บริการ และเป็นธุรกิจผลิตสินค้า

2. ระดับความสำคัญของกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความเห็นต่อปัจจัยในการตัดสินใจขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุน ผลวิจัยพบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยปัจจัยในการพิจารณาขอสินเชื่ออันดับมากที่สุดคือ ด้านผู้ประกอบการและทีมบริหาร ทั้งนี้ เนื่องจากผู้ประกอบการและทีมบริหาร มีความรู้ มีความสามารถ และเชี่ยวชาญในการประกอบธุรกิจ มีการจัดทำแผนธุรกิจหรือแผนการดำเนินงาน เช่น แผนบริหารบุคลากร แผนการตลาด แผนการผลิต แผนการเงิน เป็นต้น เพื่อโอกาสของธุรกิจที่จะประสบความสำเร็จ โดยมีการกำหนด

เป้าหมาย และระยะเวลาในการเติบโตของธุรกิจไว้อย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญธิดา พงษ์ธานี (2554) ศึกษาเรื่องผลกระทบของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและประสิทธิผลของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จะต้องมีการทำแผนธุรกิจ และแผนการตลาด และแผนการใช้เงิน ที่จะทำให้ธุรกิจสามารถดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง มีระบบบัญชีที่ถูกต้อง เพื่อให้สถาบันการเงินให้ความเชื่อถือในข้อมูลของกิจการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Liang (2007) ศึกษาเรื่อง SMEs development in Singapore of Entrepreneurship infrastructure and SMEs strategies พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่ต้องการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ต้องมีกลยุทธ์ 3 ระดับ คือ กลยุทธ์ระดับองค์กร กลยุทธ์ระดับกลุ่ม กลยุทธ์ที่สนับสนุนความเป็นผู้ประกอบการ จะต้องมีการบัญชีที่ถูกต้อง มีวินัยทางการเงิน มีการบริหารจัดการด้านการตลาด ด้านการผลิต และด้านการเงิน สำหรับผู้ประกอบการ SMEs รายใหม่ควรที่จะทำแผนธุรกิจ การเขียนแผนธุรกิจจะทำให้ธนาคารสามารถวิเคราะห์โครงการ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจริญชัยฉิมเนียม (2547) ศึกษาเรื่อง วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย พบว่าภาครัฐควรที่จะพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในด้านความรู้ ด้านความเชี่ยวชาญ และจัดการให้ความรู้กับผู้ประกอบการ ทั้งด้านบัญชี การเงิน การตลาด ตลอดจนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชื่นจิตร อังวรารวงศ์ (2546) ศึกษาเรื่อง “ปัญหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทย” พบว่า ปัญหาด้านผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ได้แก่ ปัญหาด้านการต้องการหลักทรัพย์ในการค้ำประกัน ขาดความน่าเชื่อถือจากสถาบันการเงิน ขาดประสบการณ์ในธุรกิจ ไม่มีแผนธุรกิจที่ชัดเจน

3. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลวิจัยพบว่า ปัจจัยในการพิจารณาขอสินเชื่อมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุนอยู่ในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยด้านผู้ประกอบการและทีมบริหาร มีความสัมพันธ์สูงสุด รองลงมา คือ ด้านลักษณะสินค้าและบริการ ด้านลักษณะการเงิน และด้านลักษณะการตลาด ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ กรรณิการ์ สิทธิชัย (2561) ได้ศึกษาเรื่องการจัดการองค์กรตามแนวคิด 7s ของ Mckinsey ที่เอื้อต่อการเป็นองค์กรนวัตกรรม กรณีศึกษาองค์กรที่ได้รางวัลองค์กรนวัตกรรมยอดเยี่ยม พบว่า การจัดการองค์กรตามแนวคิดทั้ง 7 ปัจจัย ได้แก่ โครงสร้างองค์กร กลยุทธ์ การจัดการบุคคล รูปแบบ ค่านิยมร่วม ทักษะ สิ่งเหล่านี้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาองค์กรไปสู่การเป็นองค์กรนวัตกรรม ดังนั้นผู้บริหารและนักพัฒนาองค์กรจะต้องมีความเข้าใจถึงลักษณะ องค์ประกอบ และการจัดการองค์กรนวัตกรรม เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ไม่ว่าจะเป็นแรงกดดันจากภายในหรือภายนอกประเทศ เช่น ระบบเศรษฐกิจเสรีทุนนิยม โลกของการค้าไร้พรมแดน เศรษฐกิจในแบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อนำพาองค์กรให้ก้าวไปสู่ องค์กรแห่งความเป็นเลิศ

5.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ด้านผู้ประกอบการและทีมบริหาร ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุนมากที่สุด คือ ด้านโอกาสของธุรกิจที่จะประสบความสำเร็จ โดยมีการกำหนดเป้าหมาย และระยะเวลาในการเติบโตของธุรกิจไว้อย่างชัดเจน ดังนั้น หน่วยงานของรัฐ ควรให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เข้าร่วมสัมมนากับธุรกิจเงินร่วมลงทุน และเปิดอบรมให้ความรู้กับผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เพื่อทำความเข้าใจในหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และข้อกำหนดต่าง ๆ ในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน เพื่อให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ได้รับสินเชื่อเพื่อไปใช้ในการดำเนินธุรกิจต่อไป

2. ด้านลักษณะสินค้าและบริการ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุนมากที่สุด คือ ด้านศักยภาพของสินค้าและบริการ เช่น คุณภาพของสินค้าและบริการ ความสามารถในการทำตลาด และการเข้าถึงลูกค้า เป็นต้น ดังนั้น ธุรกิจเงินร่วมลงทุน ควรกำหนดลักษณะของสินค้าและบริการของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่ต้องมีนวัตกรรมใหม่ ๆ ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อสร้างความโดดเด่นของสินค้าและบริการ ให้มีความแตกต่างจากผู้อื่น เพื่อเพิ่มยอดขายและกำไรให้กับธุรกิจ

3. ด้านลักษณะการตลาด ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุนมากที่สุด คือ ด้านช่องทางในการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการ เช่น การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ อีคอมเมิร์ซ อินเทอร์เน็ต และใช้สื่อออนไลน์ เช่น เฟสบุ๊ก ไลน์ ยูทูบ เป็นต้น เพื่อให้ลูกค้าได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารได้ง่าย สะดวกและรวดเร็ว ดังนั้น ควรเพิ่มช่องทางในการจำหน่ายสินค้าและบริการให้มีหลากหลาย ทั้งออนไลน์ และออฟไลน์ หรือขยายตลาดไปยังต่างประเทศ

4. ด้านลักษณะการเงิน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุนมากที่สุด คือ ด้านของการนำเงินไปใช้ โดยดูที่ประโยชน์ และความคุ้มค่าของการใช้เงิน ดังนั้น หน่วยงานของรัฐและธุรกิจเงินร่วมลงทุน ควรแก้ไขกฎเกณฑ์ที่เป็นอุปสรรค ให้มีความยืดหยุ่นในการขอสินเชื่อของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ดังนั้น จำนวนเงินที่ขอต้องเหมาะสมตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการใช้ โดยคำนึงถึงต้นทุนต่ำสุด เพื่อผลตอบแทนที่คุ้มค่า

5. ปัจจัยในการพิจารณาขอสินเชื่อมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุน ในทุกด้านในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น ธุรกิจเงินร่วมลงทุนควรจะมีมือกับรัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เห็นความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการสานต่อนโยบายที่ส่งเสริมสนับสนุนให้ธุรกิจ SMEs ในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนทางเลือก เพื่อสร้างโอกาสให้กับผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ และเข้าถึงเงินทุนจากธุรกิจเงินร่วมลงทุนอย่างจริงจัง เพื่อให้ธุรกิจ SMEs มีบทบาทในการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจของประเทศ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับสากลได้

5.3 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพเสริมเชิงปริมาณ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมในภาพกว้างและเชิงลึก เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้ เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งยังไม่ครอบคลุมในทุกด้าน เช่น ขาดข้อมูลเชิงลึกจากผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่มีประสบการณ์ตรงในขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุน
2. ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านอื่น ๆ เช่น ด้านพฤติกรรมผู้บริโภค ด้านทัศนคติ และด้านการรับรู้ ที่มีผลต่อการตัดสินใจขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุน เป็นต้น เพื่อนำข้อมูลที่ได้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนา ให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และผู้ประกอบการในภาคอื่น ๆ ที่ต้องการเงินลงทุนในการดำเนินธุรกิจ
3. ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ธุรกิจที่สนับสนุนธุรกิจหลักของภาคบริการ และธุรกิจภาคอื่น ๆ เช่น ภาคการค้าปลีกและค้าส่ง ภาคการผลิต เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการขอสินเชื่อจากธุรกิจเงินร่วมลงทุน ในภาพที่กว้างขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรณีการ สิทธิชัย. (2561). การจัดการองค์กรตามแนวคิด 7s ของ Mckinsey ที่เอื้อต่อการเป็นองค์กรนวัตกรรม กรณีศึกษาองค์กรที่ได้รับรางวัลนวัตกรรมยอดเยี่ยม. วารสารสาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร. 11 (3). 1419-1435.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2561). จำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัย. [ออนไลน์]. ค้นเมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2563 จาก https://sme.go.th/upload/mod_download/download-20181128075953.pdf
- กองเงิน สุทธิพิทักษ์. (2550). การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- จงธิดาพา นิตยัณรา. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสินเชื่อธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs). การนำเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 13. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- จิตาภา นิมน์น้อย. (2555). ปัจจัยที่มีผลต่อการพิจารณาให้สินเชื่อด้านคุณสมบัติของผู้กู้ (Character) ของธนาคาร ในเขตกรุงเทพมหานคร. การศึกษาอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด.
- เจริญชัย ฉิมเนียม. (2547). วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ชนกรณ กุณทลบุตร. (2547). **หลักการจัดการและองค์การและการจัดการ:แนวความคิดการบริหารธุรกิจ**
ในสถานการณ์ปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชื่นจิตร อังวรารวงศ์. (2546). **ปัญหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทย.** สารนิพนธ์
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ณัฐพงษ์ ศรีวิวัฒน์. (2556). **ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการใช้บริการสินเชื่อบุคคลของ**
ธนาคารออมสินสาขามะลิวัลย์ จังหวัดขอนแก่น. การค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ดารณี พุทธิบุญ. (2543). **การจัดการสินเชื่อ.** กรุงเทพมหานคร: บริษัท รุ่งศิลป์การพิมพ์ (1997) จำกัด.
- บุญเลิศ จิตต์วัฒนา. (2548). **อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ธุรกิจไม่มีวันตายของประเทศไทย.**
กรุงเทพมหานคร: ซีพี:บุ๊ก แสตนด์อาร์ด.
- เพ็ญธิดา พงษ์ธานี. (2554). **เรื่องผลกระทบของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินต่อความสามารถ**
ในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและประสิทธิภาพของธุรกิจ SME ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขต
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล. สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ยุทธ ไกยวรรณ. (2552). **ออกแบบเครื่องมือวิจัย.** กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพ.
- ละออง มังตะการ. (2561). **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกใช้บริการทางการเงินด้านสินเชื่อ**
ธนาคารพาณิชย์ไทยของผู้ประกอบการ SMEs ในจังหวัดอุบลราชธานี. วารสารบริหารศาสตร์
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. 7 (13). 54-75
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2562). **สถิตินักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาประเทศไทย ปี 2558-2562.** [ออนไลน์]. ค้นเมื่อ
10 มีนาคม 2563 จาก
https://kasikornbank.com/internationalbusiness/th/Thailand/IndustryBusiness/Pages/201901_Thailand_TourismOutlook19.aspx
- สกล ชุ่ม. (2551). **ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสินเชื่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม**
ของลูกค้า ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาในจังหวัดสมุทรสาคร. การค้นคว้าอิสระ
บริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กระทรวงอุตสาหกรรม. (2550). **นิยาม SME.** [ออนไลน์].
ค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2563 จาก
<http://www.iSMEd.or.th/%E0%B8%99%E0%B8%B4%E0%B8%A2%E0%B8%B2%E0%B8%A1-SMEs/>
- สถาบันวิจัยเศรษฐกิจป๋วย อึ๊งภากรณ์. (2560). **มุมมองสินเชื่อธุรกิจไทย.** [ออนไลน์]. ค้นเมื่อ 10 มีนาคม
2563 จาก www.pier.or.th
- สมคิด บางโม. (2548). **ความหมายของการตัดสินใจ.** [ออนไลน์]. ค้นเมื่อ 20 เมษายน 2563 จาก
http://www.edupol.org/pknow/Course/C2/document/02/12_4_1.pdf

- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2560). **ธุรกิจเงินร่วมลงทุน**. [ออนไลน์]. ค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2563 จาก https://www.sme.go.th/upload/mod_download/19.pdf
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2560). **แนวทางการพัฒนาของแหล่งเงินทุนรูปแบบ Venture Capital**. [ออนไลน์]. ค้นเมื่อ 10 กุมภาพันธ์ 2563 จาก [https://www.sme.go.th/upload/mod_download/Executive%20Summary%20-%20Alternative%20Finance%20\(1\)-20171113111510.pdf](https://www.sme.go.th/upload/mod_download/Executive%20Summary%20-%20Alternative%20Finance%20(1)-20171113111510.pdf)
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2561). **โซ่อุปทานในการท่องเที่ยวและบริการ**. [ออนไลน์]. ค้นเมื่อ 10 มกราคม 2563 จาก <http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/17.aspx>
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). **โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศไทย ปี 2561 จำแนกตามขนาดวิสาหกิจ**. [ออนไลน์]. ค้นเมื่อ 10 มกราคม 2563 จาก https://www.sme.go.th/upload/mod_download/download-20190909095851.pdf
- สุรศักดิ์ อำนวยประวิทย์. (2559). กลยุทธ์การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร. **วารสารวิชาการคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี**. 11 (1). 187-199.
- สุมิตรา ศรีชูชาติ. (2550). **สถิติธุรกิจ**. [ออนไลน์]. ค้นเมื่อ 20 พฤษภาคม 2563 จาก www.science.Cmru.ac.th/statistics/stat2105
- โสธรญา เพชรานนท์. (2561). **ปัจจัยที่มีผลต่อผู้ประกอบการ sme ในการเลือกใช้บริการสินเชื่อของธนาคาร พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (SME Bank) สาขาทุ่งสง จังหวัด นครศรีธรรมราช**. สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติจังหวัดนครศรีธรรมราช. [ออนไลน์]. ค้นเมื่อ 20 พฤษภาคม 2563 จาก <http://www.ba-abstract.ru.ac.th/index.php/abstractData/viewIndex/207.ru>
- Hinkle, D.E. (1998). **Applied statistics for the behavioral sciences**. Boston: Houghton Mifflin.
- Kotler, P. (2009). **Marketing Management**. (13th ed.) Upper Saddle River, N. J.: Prentice Hall.
- Liang, T. W. (2007). **SME development in Singapore of entrepreneurship infrastructure and SME strategies**. Singapore Management University,
- MacMillan, I. C., Siegel, R., & Narasimha, P. S., (1985). Criteria used by venture capitalists to evaluate new venture proposals. **Journal of Business venturing**, 119-128.
- Yamane, T. (1973). **Statistic: An introductory analysis** (3th ed.) New York: Harper and Row Publication.
- Zhang, X. (2012). Venture capital investment selection decision-making base on fuzzy theory. **Physics Procedia** 25 .1369 – 1375